

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2014)0348

Wniosek Alexandra Mirsky`ego o skorzystanie z immunitetu poselskiego

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku Alexandra Mirskiego o skorzystanie z immunitetu i przywilejów (2014/2026(IMM))

(2017/C 443/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Alexandra Mirskiego z dnia 14 lutego 2014 r. ogłoszony na sesji plenarnej w dniu 24 lutego 2014 r. o skorzystanie z immunitetu i przywilejów w związku z postępowaniem cywilnym toczącym się przed Wydziałem Cywilnym Senatu Sądu Najwyższego Republiki Łotwy (zwanym dalej „Sądem Najwyższym”) (nr ref. C17129611),
 - uwzględniając art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r. oraz 6 września 2011 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając protokół posiedzenia plenarnego z dnia 4 kwietnia 2011 r.,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2 i art. 6a i 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0273/2014),
- A. mając na uwadze, że Alexander Mirsky, poseł do Parlamentu Europejskiego, zwrócił się o skorzystanie z immunitetu parlamentarnego w związku z postępowaniem cywilnym toczącym się przed Sądem Najwyższym Republiki Łotwy; mając na uwadze, że wspomniane postępowanie odnosi się do decyzji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Rydze (zwanego dalej „Sądem Okręgowym w Rydze”) nakazującej Alexandrowi Mirskiemu sprostowanie wypowiedzi zawartej w przemówieniu wygłoszonym w Parlamencie Europejskim w dniu 4 kwietnia 2011 r. i wypłacenie kwoty 1 000 LVL będącej zadośćuczynieniem za szkody niemajątkowe na rzecz rzekomo pokrzywdzonych skarżących;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543.

Wtorek, 15 kwietnia 2014 r.

- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych,
- C. mając na uwadze, że wykonując swoje uprawnienia związane z przywilejami i immunitetami, Parlament działa w celu utrzymania swojej integralności jako demokratycznego zgromadzenia ustawodawczego oraz do zagwarantowania niezależności posłów w sprawowaniu ich funkcji;
- D. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że art. 8 Protokołu – w świetle celów ochrony wolności wypowiedzi i niezależności posłów do Parlamentu Europejskiego i w świetle sformułowania, które wyraźnie odnosi się do stanowiska zajmowanego w głosowaniu, a także opinii wyrażanych przez posłów – ma zasadniczo zastosowanie do wszystkich oświadczeń złożonych przez tych posłów w samych pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾;
- E. mając na uwadze, że należy uznać, iż immunitet na mocy art. 8 Protokołu – w zakresie w jakim ma chronić swobodę wypowiedzi i niezależność posłów europejskich – jest bezwzględny i sprzeciwiający się wszczęciu jakiegokolwiek postępowania sądowego z uwagi na wyrażoną opinię lub stanowisko zajęte w głosowaniu w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych ⁽²⁾;
- F. mając na uwadze, że immunitet z którego korzystają posłowie do Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do postępowań karnych obejmuje również immunitet w odniesieniu do postępowań cywilnych;
- G. mając na uwadze, że wniosek Alexandra Mirskiego odnosi się do postępowań wszczętych przeciwko niemu w związku z wypowiedzią zawartą w jednogminutowym wystąpieniu na posiedzeniu plenarnym w dniu 4 kwietnia 2011 r.; mając na uwadze, że nie ulega wątpliwości, iż Alexander Mirsky był posłem do Parlamentu Europejskiego w chwili wygłaszania tej wypowiedzi;
- H. mając na uwadze, że Sąd Grodzki w Jūrmali właściwie uznał, że Alexander Mirsky był objęty immunitetem, z którego korzystają posłowie do Parlamentu Europejskiego na mocy art. 8 Protokołu, i w związku z tym odrzucił pozew skarżących; mając na uwadze, że Sąd Okręgowy w Rydze postąpił odwrotnie i całkowicie zignorował zastosowanie tego postanowienia; mając na uwadze, że sąd krajowy ma obowiązek stosowania prawa pierwotnego UE;
- I. mając na uwadze, że postępowania sądowe wszczęte przeciwko Alexandrowi Mirskiemu nadal się toczą przed Sądem Najwyższym Republiki Łotwy a końcowy wyrok może być dla niego korzystny; mając jednak na uwadze, że jeżeli Sąd Najwyższy potwierdzi wyrok Sądu Okręgowego w Rydze, będzie to stanowiło naruszenie prawa pierwotnego UE przez władze łotewskie;
- J. mając na uwadze, że w następstwie wyroku Sądu Okręgowego w Rydze w istocie doszło do naruszenia przywilejów i immunitetów Alexandra Mirskiego; mając w szczególności na uwadze, że okoliczności tej sprawy stanowią ograniczenie opinii wyrażonej w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych;
1. wyraża zgodę na skorzystanie przez Alexandra Mirskiego z immunitetu i przywilejów;
 2. wzywa Komisję do interwencji u władz łotewskich w celu wyegzekwowania prawa pierwotnego UE – szczególnie art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej – oraz w razie konieczności do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na mocy art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji wraz ze sprawozdaniem właściwej komisji Komisji Europejskiej, odpowiednim władzom Republiki Łotwy oraz Alexandrowi Mirskiemu.

⁽¹⁾ Sprawa C-163/10 *Patriciello*, cytowana powyżej, ust. 29.

⁽²⁾ Połączone sprawy C-200/07 i C-201/07 *Marra przeciwko De Gregorio i Clemente*, cytowane powyżej, ust. 27.